

forholdsvis kun faa grundejende Borgere, vi har. Det lyder jo smukt, naar man taler om Retfærdighed: det er kun faa, det gaar ud over, og saa gør det ikke saa meget. Men jeg nærer ikke nogen Betænkelighed ved at sige, at den blodigste Uret, der kan begaaes gennem Beskatning, er, hvis man følger de Forslag, der kommer fra georgistisk Side eller fra Retsstatspartiets Side, fra dem, som mener specielt at kunne hævde Retsideerne i vort Land.

Men næst efter dem, som ønsker al Skat lagt over paa Jorden, som ønsker at annektere Jordværdien gennem Beskatningen, kommer der jo nogle, der, som den højtærede Indenrigsminister saa smukt udtrykte sig, vil en fyldigere Beskatning af Jorden — man mærker straks, at den højtærede Indenrigsminister er lidt nærmere ved Jorden, lidt nærmere ved Mulighedernes Verden — og det er maaske ret naturligt, at de, der nærer Ønske om en saadan Beskatning af Jordværdien, som i Virkeligheden betyder en Inddragning af Jordværdien, slutter sig op om den højtærede Indenrigsminister, for det er dog altid et Skridt i den rigtige Retning, den højtærede Indenrigsminister gaar. Selv om Skridtet ikke er fuldt tilfredsstillende, gaar man alligevel gerne den Vej, den højtærede Minister her har foreslaaet; ud fra den gamle Sætning, at godt begyndt er halvt fuldendt, haaber man saa at komme videre frem. Men naar man staar overfor saadanne Ønsker, kan der være al Grund til at raabe et Varsko og fastsætte en Grænse for, hvor højt man maa gaa i Beskatning af fast Ejendom. I den Tabel 11 a., der ledsager Forslaget, er der en Opgørelse over den samlede faste Skat til Amt og Kommune i 1922—23. Den udgør 73 Millioner eller 2,46 pCt. af Grundværdierne. Tager vi Aaret før, var Beskatningen 84,5 Millioner eller 2,8 pCt.

Jeg spurgte i Gaar en Mand, som bor her udenfor København, i Københavns Amt, hvor meget han maatte give i fast Skat. Han har en Gaard paa ca. 100 Tdr. Land, hvis Jordværdi er 63 000 Kr., og han giver i dette Øjeblik i fast Skat til Kommunen 1 622 Kr. og til Amtet 892 Kr., altsaa i alt 2 514 Kr. Naar Jordværdien er 63 000 Kr., betyder det 4 pCt. deraf i fast Skat til Amt og Kommune alene, foruden de øvrige Skatter, han har at svare. Jeg tror, at naar vi er kommet saa højt op, maa det erkendes, at vi er naaet Maksimum, endda er kommet over det Maksimum, som er forsvarligt, og jeg kan for saa vidt glæde mig over, at det Forslag, som det

ærede Medlem Hr. Rode i sin Tid stillede som Indenrigsminister, indeholdt en Bestemmelse, som gik ud paa, at 2 pCt. af Grundværdien var det Maksimum, man vilde gaa til. Det vilde interessere ikke saa ganske lidt af faa at vide, om det radikale Parti endnu vedkender sig den Anskuelse. Naar man spørger nærmere om det Forhold, er det lidt vanskeligt at faa fuld Rede paa det, men nu er Lejligheden jo inde til at høre, om de Radikale endnu staar paa det Standpunkt fra 1920, at Maksimum for Beskatningen til Amt og Kommune af fast Ejendom burde være 2 pCt.

Da det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen gentagne Gange har udtalt Ønske om en saa stærk Grundværdibeskatning, at den skulde faa en stærk social Virkning, vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger i al Almindelighed om det Spørgsmaal at gøre Jorden billigere gennem en Beskatning. Det hedder sig saa smukt, og det var det ærede Medlem Hr. Henningsen for saa vidt ogsaa inde paa, at det skulde gavne Ungdommen. Naar det gavner Ungdommen, er det selvfølgelig noget, vi gerne vil være med til, men Spørgsmaalet er jo, om vi gavner Ungdommen gennem en saadan Beskatning. Jorden bliver billigere og lettere tilgængelig, hedder det sig, og Resultatet skulde derfor blive, at Forholdene skulde blive gunstigere for den opvoksende Ungdom med Hensyn til at faa fat i et lille selvstændigt Jordbrug. Er den Tale nu rigtig? Personlig mener jeg absolut nej, den er ikke rigtig. Jeg mener, man foregøtler Ungdommen noget, som slet ikke holder Stik, og jeg vil gerne anføre et lille Eksempel.

Vi tænker os en ung Mand, som ønsker at købe 10 Tdr. Land. Jordprisen for god Jord kan vi regne til 1 000 Kr. pr. Td. Land eller 10 000 Kr. for disse 10 Tdr. Land. Regner vi med en Rentefod af 5 pCt., bliver det en aarlig Rente af 500 Kr. for disse 10 Tdr. Land. Lægger man nu paa en saadan Ejendom en Ekstraskat af f. Eks. 2 pCt. af Jordværdien, bliver det en yderligere Beskatning af 200 Kr. aarlig for disse 10 Tdr. Land. Nu skulde man mene, at denne Beskatning med 200 Kr. med en Forrentning af 5 pCt. svarede til en Byrde af 400 Kr. pr. Td. Land, og at den paagældende Jord derefter skulde være til at erhverve for 600 Kr. pr. Td. Land eller 6 000 Kr. for de paagældende 10 Tdr. Land. Men tror man nu, det vil gaa paa den Maade? Jeg personlig tror det ikke. Jeg tror, det vil gaa, ligesom det i sin Tid gik med